

Redacció i Administració:
Passatge de Crella, 34. — Telèfon 1491-A
Tallers d'Impressió:
Cerdà, núm. 11 i 13. — Telèfon 1310-A

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona	1.200	1.200
Península	1.200	1.200
Amèrica	1.200	1.200
Altres països	1.200	1.200

La paraula no és poètica ni té res de convencional en l'organització de la intel·ligència; ella s'ajusta a la necessitat de resumir els processos pel so que s'apren per imitació del medi en què hom viu.

R. Turró.

DE TANGER A LLÍVIA

Dies enrera, un despatx de premsa ens feia saber que Emmanuel Brousse, el conegut i apreciat català del Rosselló, s'havia dirigit al Govern francès per demanar-li que, entre les eventuals compensacions per l'eventual cessió de Tànger a Espanya, hi hagués la cessió de Llivia a França. El nostre admirat "Pol", de "La Veu de Catalunya" estant, ha comentat aquesta proposta amb tota una mica amarg, i fins ha fet alguns retrats al senyor Brousse, el qual, segons persones que ho poden saber, és un senyor Brossa, amb el cognom desfigurat per l'adaptació a l'ortografia francesa.

Ens cal fer justícia, ensems, a l'amic Pol i a Brossa. En les evocacions i retrats del primer hi ha una part de veritat i una part d'error, com acostuma a succeir en les coses humanes. La veritat que la proposta d'Emmanuel Brousse toca un punt delicat de la nostra història: el tractat dels Pireneus, de l'any 1659, en virtut del qual van ésser annexades a França les terres catalanes del Rosselló, Conflent, Vallespir i una gran part de la Cerdanya. Avui, aquest agleivat de terres pirenenques és conegut en conjunt amb el nom de Rosselló oficialment amb el de Pireneus Orientals, que és el rètol geogràfic que porta com a departament de l'Estat francès.

En canvi, "Pol" no té gens de raó quan presenta la proposta del senyor Brousse com una pensada nova del polític rossellonès i quan troba contradicció entre l'actitud actual d'aquest i la seva actitud catalanòfila d'anys passats. "Pol" no s'ha recordat que la pensada de la cessió de Llivia és ja vella en l'ex-diputat de Prades. En un llibre d'un amic nostre publicat fa més de deu anys, ja es parla d'aquesta idea del senyor Brousse. En el Rosselló, el cas de Llivia és com una idea fixa.

Reconeguem tots plegats que és un cas original. Llivia, exceptuada de la cessió de territoris establerta en el tractat dels Pireneus, forma dins el territori de Cerdanya cedit a l'Estat francès, un illot de vuit quilòmetres quadrats amb uns 150 habitants. Aquest illot està unit al territori espanyol per una carretera neutral. Una tal situació afavoreix el contraban i atreuix despeses especials de vigilància. El senyor Brousse ho adobava amb la cessió a França de l'illot de Llivia.

Verament, Emmanuel Brousse és un home àgil. Sap saltar de Tànger a Llivia, del Marroc a la Cerdanya. Per la part que ens toca, més val que no enfondim en aquest afer. Com "Pol" no molt bé, la proposta del senyor Brousse renova la ferida del tractat dels Pireneus. I altres ferides, afegim nosaltres. Les qüestions d'aquesta mena són com les cireres en el cistell. Estireu una, i en segueixen tot un rosari. Si a França volen estirar la qüestió de Llivia, podrien seguir, per aquella banda mateixa, la qüestió dels Pireneus Orientals, i la de la Vall d'Aran, i la de la Vall d'Andorra, i les d'altres valls i aforats i muntanyes i terres baixes... Ens sembla que, per ara, ja n'hi ha prou amb la qüestió de Tànger.

Full de dietari

EL VIATGE DEL SENYOR CANONS

XXIII

Senyor Canons.—Quina mania! Mireu que compreu paperots aquesta gent per anar en tren. La senyora del costat de la finestreta, que vós m'havéu dit que era anglesa, duu un llibre, dos magazines i un diari. El senyor del seu costat, que sembla belga, porta cinc diaris! El noi que sembla fill seu lleixeu una novel·la i de tant en tant agafa un dels diaris que porta el que sembla el seu pare... Per tots els vagons es veuen piques de paper imprès...

Senyor Duran.—Si sabia l'enveja que em fan aquestes piles de lectura! Recordo els trens dels nostres climes, on no sempre hi trobava un lector de diaris. Reveu aquella gent de Barcelona que així que ha comprat un magazine ja creu que ha realitzat una feta memorable. Torno a escoltar la xerrameca d'aquella colla de senyors que fan durant l'estiu durant tres cents cop el mateix trajecte i no senten la necessitat de demanar auxili a un llibre per alleujar la monotonia del viatge.

Senyor Canons.—Bé, bé. Això ho deuen perquè vós sou del gremi de la ploma o poc se'n faia. És clar, vós voldríeu que la gent llegís de la mateixa manera que el fideuor voldria que la gent mengés força fideus...

Senyor Duran.—Potser sí. Un home és egoista, àdhuc quan es fa la il·lusió d'ésser magnànim. Noteu, no obstant, que en aquests països no sols es lleixi més, sinó que es menja més, es beu més, es pensa més, es treballa més... De manera que el llegir no els fa perdre l'escritura.

Senyor Canons.—Em caldria veure-ho. A mi em costa de creure que els comerciants i industrials que lleixen molt tinguin temps d'ocupar-se seriosament del negoci...

Senyor Duran.—No diguen bajanades. Voleu dir que aquesta senyora que van de Barcelona a Sant Feliu del Llobregat o de Barcelona a Vilassar sense obrir un llibre en tot l'estiu s'ocupa del negoci durant tot el trajecte? Jo he vist molts que xerxen,

molts que s'endormisquen... Senyor Canons.—I què voleu que lleixin amb la calor que sol fer a la nostra terra?

Senyor Duran.—Això ja és més enraonat. El clima efectivament sembla ésser una bona explicació de la penúria de lectors que hi ha a les nostres latituds. Ara ningú em treurà del cap que superi aquesta distracció que ens encomana el bon sol i l'aire tebi no sigui un dels millors negocis que podem realitzar.

Senyor Canons.—Jo, la veritat, no tinc memòria d'haver comprat mai un llibre, com no sigui un llibre ratllat. I fins ara no he notat que em fes cap falta...

Senyor Duran.—Vós, senyor Canons, sou un malait que signora. El llibre, l'anar a la lectura, la curiositat, la sensibilitat mateixa no us haurien canviat essencialment. No, senyor Canons, heu nascut i senyor Canons romandreu. Però probablement hauríeu tingut més ambició...

Senyor Canons.—El meu lema és menjar poc i païr bé.

Senyor Duran.—... Probablement se'n va un home més sociable, probablement conversant amb vós no fóra una tasca tan feixuga...

Senyor Canons.—Gàcies. Ja us entenc, ja. Vós em voldríeu més ple de literatura i de romansos perquè resultés més divertit...

Senyor Duran.—Més divertit? Oh, no. Impossibile.

Carlos Soldevila

La política

NOMENAMENT DE REGIDORS

Per la superioritat han estat nomenats regidors a l'Ajuntament d'Igualada els senyors Josep Roca i Puget, Joan Martí i Mercader, Florenci Valls i Pales i Francesc de P. Roca i Ramon, els quals han substituït els senyors Leopold Gado i Lluís, Miquel Vives i Tarradellas, Ramon Soler i Oromí i ocupat una vacant produïda ja fa temps per dimissió.

TERRATREMOL A LES AÇORES

Londres, 31.—S'ha produït un violent terratremol a les illes Açores. Els danys són molt importants, particularment a la vila Faval.—Havas.

EL CONGRES DE MINORIES DE GINEBRA EL PROBLEMA DE LA CULTURA

Ginebra, agost.

S'ha de precisar amb claredat que les reunions actuals que celebren a Ginebra els representants de les minories i grups nacionals d'Europa, no tenen res que veure amb determinades manifestacions protestatàries que tenen lloc sota el nom de societats de "pobles oprimits". Precisament la tasca bàsica del Congrés de Minories és la d'arribar a una solució pacífica del problema nacional. Una qüestió isolada, plantejada en un determinat Estat d'Europa, representa un problema per a l'Estat en qüestió i, segons la gravetat de la cosa, un factor mediat de desordre i una amenaça per a la pau del Continent. Però, cada un dels grups nacionals particularment, s'ha adonat que lluitava en un terreny desfavorable i que l'Estat corresponent es tancava en un mutisme i en una actitud d'indiferència doladora. Per això la idea del Congrés de Minories prengué immediatament un interès extraordinari. L'Assemblea de representants de quaranta grups nacionals i minories europees significava la internacionalització de llurs problemes i la garantia del mutu ajut i de l'esforç coordinat per a una mateixa finalitat.

Aquest moviment nacional europeu esdevé, indubtablement, tan útil als grups nacionals com als Estats respectius. El dret, la legalitat, la raó, s'imposen. Tots els elements moderns a l'abast de la jurisprudència internacional, són favorables al moviment; a tots els països d'Europa hi ha homes d'Estat de prestigi mundial que reconeixen la transcendència d'aquest Congrés.

En la segona sessió del Congrés es parlà preferentment de les qüestions de cultura. Gairebé podem prescindir de fer ressaltar des d'aquestes columnes l'enorme importància que el problema de la cultura tenia per al Congrés. Aquest problema està plantejat en el si de cada Estat com un dels problemes capitals a resoldre. I aquest problema està lligat, naturalment, al problema de la llengua. M. Geza de Szulic, diputat hongarès al Parlament txecoslovac, ho digué clarament en un dels seus discursos: "Admeto que, en principi, potser seria millor per a la Humanitat de posseir aquells Estats Units d'Europa de què tant s'ha parlat, on no hi haurien diferències de raca, ni de llengua, ni de religió. Però només cal estudiar una mica la història per veure que tot això és impossible. Jo crec, però, que si hom pogués imposar a la humanitat una sola llengua, un sol esperit, una ambició única, la idea tindria més èxit. El moviment més energic no ha reeixit a crear una llengua única per a la humanitat; és impossible, doncs, de crear un sol Estat. L'esperantisme gramatical no tindrà pas gaire més èxit que l'esperantisme polític, perquè una humanitat sense convicció individual, és a dir, sense nacionalitat, seria el Bolxevisme universal."

Les deliberacions i els estudis de la Comissió de Cultura demostren que la major part de malentesos, diferències, errors sorgits entre l'Estat i els grups nacionals, separant-los moralment i creant un ambient de malestar més o menys violent, són produïts pel problema de la llengua i de la cultura. El sistema dels plans a la Societat de Nacions, ha estat abandonat d'una manera definitiva. El caràcter paneuropeu del moviment nacional és evident. Danesos, alemanys, polonesos, eslovacs, serbis de Lusàcia, ucraïnians, russos, txecs, gèntils d'altres terres es donen la mà i ajunten llur esforç en una organització europea per treballar en ple terreny jurídic al costat de la Societat de Nacions per al reconeixement dels drets dels pobles. La primera afirmació del Congrés ha estat basada en el problema de cultura i té una gran importància: "Cal acordar voluntàriament a tots els grups nacionals i minories de tots els Estats, el llure desenvolupament de llur cultura". El reconeixement d'una autonomia de cultura, és un dels principis essencials del Congrés sobre el qual hi ha hagut una absoluta unanimitat. Sobretot després de l'exemple

Converses filològiques

D. P.

De totes les faltes de sintaxi del català modern, la més vergonyosa és potser la de l'adverbi causal ("No vaig venir, doncs estava malalt"); cometre avui aquesta falta que hom ha combatut incessantment des de fa més de vuit anys en conferències, articles, notes periodístiques, etc., denota, en efecte, de part dels que escriuen per al públic, una negligència imperdonable.

Indubtablement s'ha guanyat molt aquests darrers anys tocant a correcció gramatical. El *doncs* causal havia estat, com tothom sap prou bé, freqüentíssim, podríem dir d'ús general; avui ja són moltes les publicacions on no se'n troba absolutament cap. Però és lligny encara el dia, si aquest arribar mai, en què podrem cantar victòria davant la seva completa extirpació del català escrit. Pensem en els *quins* relatius que encara trobem abundosament en els escrits de mant comuniquant fora i en els parlaments de certs catalanistes. I el bandejament del *doncs* causal va endarrerit respecte al del *quin* relatiu.

Però, certament, allí on anys endarrere el *doncs* causal era encara freqüent—en els nostres diaris, per exemple—, ara el trobem clares vegades refugiat en algun treball de col·laboració que ha escapat segurament a la vigilància del revisador d'originals. Ahir mateix, quan ja començàvem a fer-nos la il·lusió que l'horribil *doncs* causal era definitivament bandejat dels nostres diaris, en trobàvem un en una ressenya esportiva. Això vol dir que cal extreure la vigilància amb els escrits de certs col·laboradors: són aquells en què abunden els gerundis defectuosos, en què potser encara s'esmuny algun *quin* relatiu, en què puñlen els *hi* i els *en* pleonàstics; són aquells on encara és possible, avui, de trobar algun *doncs* causal.

P. Fabra

D'EGIPTE ALLIBERAMENT DE CONDEMNATS POLITICS

El Cairo, 31.—El Consell de ministres ha declarat que serien alliberats, encara que sense cap compensació, tots els que foren condemnats entre el 24 de desembre de l'any 1924 i el 3 d'abril del 1926, per infracció de les lleis sobre eleccions i reunions públiques.—Havas.

La qüestió de Tànger

ESpanya NO DEMANA EL MANDAT A LA SOCIETAT DE NACIONS :: L'ENLLAÇ DEL PROBLEMA DE TÀNGER I LA PETICIÓ DE PERMANENCIA ES CIRCUMSTANCIAL

NOTA OFICIOSA

San Sebastian.—Al ministeri de jornada ha estat facilitada una nota oficiosa per a justificar el plantejament de la qüestió de Tànger i el seu enllaç amb la petició d'un lloc permanent a la Societat de Nacions.

La dita nota oficiosa diu així:

"El Gobierno español juzga conveniente, para que la opinión mundial pueda apreciar la justicia y la transcendencia de su demanda, puntualizar el significado y alcance de la misma.

Considera España que la solución definitiva del problema de Tànger sería la incorporación de dicha ciudad y su zona exterior a la zona española del protectorado en Marruecos a la que geográficamente y económicamente se halla vinculada y sin la cual carece de elementos propios de vida.

Dicha incorporación debe ser aceptada por las naciones firmantes, adheridas o invitadas a adherirse al Estatuto de Tànger.

Habría que reposar, naturalmente, en principios básicos, a no poder fortificar la plaza y a no poder convertirla en base naval ni aérea, respetar la libertad de su comercio y establecer una administración y una justicia iguales para todos.

No ha sugerido en ningún momento el Gobierno español el que se le otorgara el mandato por la Sociedad de Naciones, a la que considera, como todos los demás gobiernos directamente interesados en este asunto, ajena al problema, y huelgan, por lo tanto, las argumentaciones que se basan en el supuesto erróneo de que España solicita este mandato de la Sociedad de Naciones.

El enlace que el Gobierno español encuentra entre el problema de Tànger y la posición de España en la Sociedad de Naciones no arranca de esta de un mandato por ella conferido sino de la coincidencia circunstancial de haber visto renovar el examen del problema de Tànger en un momento que España es requerida para hacer el sacrificio de continuar en la Sociedad de Naciones apesar de no ver satisfecha su justa demanda de permanencia."

EL MOMENT CULMINANT DE L'ACTIVITAT DIPLOMÀTICA

San Sebastian.—En rebre el ministre als periodistes els ha mostrat un article de "La Petite Gironde", en el qual es justifica el punt de vista espanyol en la qüestió de Tànger, que ha d'ésser mirat amb simpatia per França. Aquesta ha prestat suport a les aspiracions d'Espanya.

Ha seguit dient el senyor Yanguas que la nota que havia facilitat dona idea de trobar-nos en el moment culminant internacional, en els assumptes de la Societat de Nacions i de Tànger.

Respecte a la Societat de les Nacions—ha continuat dient—el nostre delegat, amb absoluta claredat i perfecta lògica, dona les raons que varen moure al Govern espanyol a demanar que abans que en setembre es reunís l'assemblea a Ginebra la comissió encarregada d'estudiar la reforma del Consell de la Societat de les Nacions es pronuncis.

Es recordarà que ja en maig es va reunir a Ginebra aquesta comissió on estien representats de les nacions que porten part del Consell i algunes altres potències de la mateixa Societat.

Aquesta comissió va conèixer en maig el projecte Ceall, relatiu a elevar a nou els llocs no permanents i establir que es pogués revocar el mandat abans del termini de la seva expiració.

LA RESPOSTA FRANCESA

París, 31.—Segons el "Petit Parisien", al Qual d'Orsay s'assegura que la resposta francesa sobre l'assumpte de Tànger, anàloga a la britànica,

El moviment autonomista d'Alsàcia LA JOVE ALSÀCIA

(DEL NOSTRE CORRESPONSAL)

Estrasburg, agost.

Molt sovint, tot llegint estudis sobre el problema alsacià, m'he adonat d'un detall al qual jo atribueixo més importància que la major part d'articulistes francesos. En parlar de la joventut que puja (joves funcionaris, estudiants, soldats), hom nota, sense subratllar gens el fet, que un bon nombre d'aquests joves es descoratgen en llur medi perquè no poden aconseguir, ni doblant l'esforç, els llocs privilegiats a què arriben per l'estudi i el treball, els joves francesos. La dificultat bàsica és, naturalment, la llengua. Ja hem parlat en altres ocasions del descontent produït de cap a cap de l'Alsàcia Lorena que parla l'alsacià, pel nomenament de funcionaris que no coneixen ni els costums, ni la llengua, ni la psicologia del país. En matèria judicial la cosa és molt més greu. Imagineu-vos un pobre pages — em deia un veí de Koenigsghoffen — que ha de compareixer davant del tribunal acusat de qualsevol delicte. L'interrogatori és traduït del francès a l'alsacià per mitjà d'un intèrpret, però l'acusat no entén absolutament res del que diuen els jutges, ni el president, ni el fiscal, ni les defenses. No pot seguir, per tant, el curs dels debats i no li és difícil a l'acusat de fer-lo contradir en algun detall, atordit i perdut com es veu.

Els soldats alsacians — em deien també — no poden passar de sots-oficials i generalment no arriben ni a caporals. El seu defecte d'expressió els val de vegades burles entre els seus companys de caserna. Això no té importància — diuen els comentaristes francesos — Jo crec, pel contrari, que en té més de la que sembla. Que recordin, per exemple, que abans del 1918, en els plans interiors i no dubto pas que sincers, adreçats als alsacians se'ls deia: "Tingueu fe. Ja se us acabarà un dia això que si queu alemanys de segona classe!" I bé. Aquests soldats alsacians que serveixen la República, i aquests funcionaris, i aquests pagesos que són ciutadans de França, avui molts tenen la trista impressió d'ésser francesos de segona classe. La idea de "República" es desdobra lamentablement davant llurs conseqüències sensibles i perd d'una manera rotunda la fe en les paraules i en les promeses. Es tornen escèptics i acaben per acceptar amb un sospir de satisfacció l'única lema que no els desil·lusiona: L'Alsàcia per als alsacians. Perquè, però, aquest lema tradicional dels habitants al Baix i Alt Rin, que abans del Tractat de Versalles era tan simpàtic als francesos, és combatut avui tan despiadadament per la premsa de París? El mal, que no per negar-lo s'amorina ni per distreure-lo deixa d'ésser greu, té una causa complexa i en aquesta causa la responsabilitat més gran és dels governs francesos. El cas d'Alsàcia (ho

ELS FUNCIONARIS AMERICANS NO PODRAN DONAR GRANS PROPINES

Nova York, 31.—El Govern acaba de decidir que els funcionaris en viatge no podran donar més de seixanta cèntims de propina per dia als mossos d'hotels i de restaurants.

Com que els funcionaris inclouen les propines que donen en el compte de l'administració, es mostren excessivament generosos.

El Govern acaba de posar bon ordre i espera que amb aquesta mesura es realitzarà una considerable economia per a l'administració. — Radio.

LA RADIOFONIA I LA PRESO

Berlin, 31.—La preso d'Estat de Berlín ha estat dotada d'una instal·lació radiofònica. Diversos altaveus han estat instal·lats als pisos. Les noves del malí seran transmèses als presoners i fins a les deu de la vetlla els seran radiofonats concerts.

PILSUDSKI INSPECTOR DE L'EXERCIT

París, 31.—Comuniquen de Varsòvia que el president de la República polonesa ha signat un decret que nomena el mariscal Pilsudski inspector general de l'exèrcit.

El decret és contrasignat pel president del Consell i pel mariscal Pilsudski en la seva qualitat de ministre de la Guerra. El mariscal empenyarà fins més endavant aquestes dues funcions.

VEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

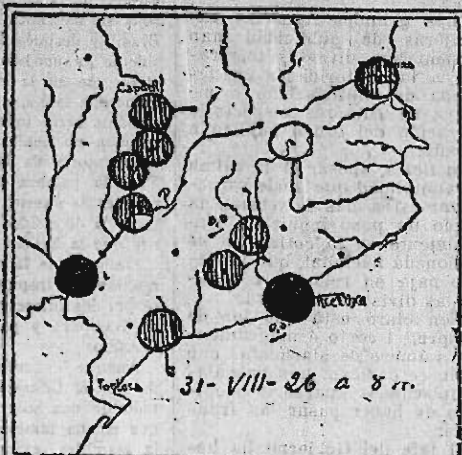
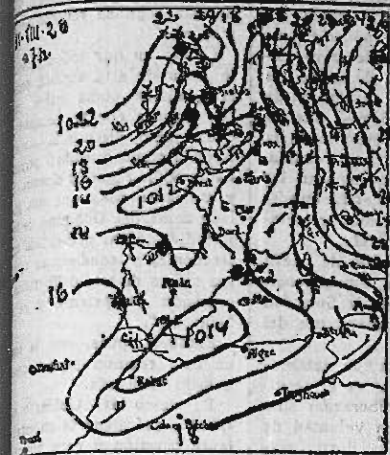
DIA 31 D'AGOST DE 1928

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 HORES:

La influència d'una depressió baromètrica que s'ha format a la Mediterrània occidental, notablement el temps a la Península, amb algunes pluges isolades i règim de tempestes. El vent de llevant que domina a quasi tot Catalunya dona lloc a forta marejada a les nostres costes. El recorregut total del vent durant les darreres 24 hores ha estat de 304 quilòmetres.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 HORES:

La nuvolositat és general a Catalunya i plou en alguns llocs de la província de Barcelona, amb tendència a estendre's a la major part de la regió en forma tempestuosa. El vent de llevant que domina a quasi tot Catalunya dona lloc a forta marejada a les nostres costes. El recorregut total del vent durant les darreres 24 hores ha estat de 304 quilòmetres.

VENTS SUPERIORES A BARCELONA

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores. Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 762,7, 762,1, 761,5 mil·límetres; 1016,9, 1016,1, 1015,3 mil·libars. Termòmetre a l'ombra (sec): 23,9, 24,0, 23,8. — Termòmetre a l'ombra (humit): 21,3, 22,0, 22,0. — Termòmetre (centèsimes de saturació): 78, 83, 85. — Direcció del vent: E, SE, SE. — Velocitat en metres per segon: 5, 8, 5. — Estat del cel: tapat, tapat, tapat. — Classe de núvols: nimbus, alts-stratus, nimbus-nimbus, alts-stratus; cúmulus-nimbus. — Observacions particulars: pluja.

ONICA BARCELONINA

Gil, abat i confessor; Artur, màrtir; Consell, confessor; Sixte i Teòfil, confessor.

Non de la Rambla, 93, al cementiri Nou. A les vuit. Anna Tarrida, de seixanta sis anys, Caputxins, 74, al cementiri Vell. A les deu. Rosa Cuní, de setanta vuit anys, Massens, 14, al cementiri Nou. A les deu. Frederic Viver, de vint-i-cinc anys, Elissa, 21, al cementiri Nou. A les deu. Rosa Palomino, Manso, 37, al cementiri de Les Cortes. A les vuit.

FUNERALS

Lucrècia Puig Mir i Bonis de Pasqual. Avui, a Vilassar de Mar.

ANIVERSARIS

Josefa Maragall i Mitjavila, vídua de Bonaventura Nabonne. Morí el dia 28 d'agost de 1925. Avui, missa a Sant Joan de Gràcia. Les d'onze a dos quarts de dotze i dotze seran d'ofertori. Tomas a Larrañeta i Mina, vídua de Josep Marai Janer i Quintanilla. Morí el dia primer de setembre de 1925. Avui, misses a Tiana, Argemona, Bonmati i a Santa Anna d'aquesta ciutat, a les dotze. Pere Jofre i Rifà. Morí el dia 30 d'agost de 1925. Avui, de nou a

deu, misses a Sant Josep Oriol i de set a noze, a Sant Joan i Sant Josep, de Mataró.

A Sant Hilari Sacalm ha mort el senyor Marcolí Soler Camí, persona ben coneguda d'aquesta ciutat, per haver tingut intervenció en importants empreses comercials. La distingida família Soler encarregà el servei del sepeli i conducció del cadàver al dit poble a l'acreditada empresa de Pompes Fúnebres d'aquesta ciutat "LA NEOTAFIA".

JOIES. VERITABLE OASIS. I objectes usats de totes classes. Preu fix. Tallers, núm. 41.

UNIO DE REPOSTERS I PASTISSERS DE BARCELONA

Aquesta entitat celebrarà reunió general avui, dimecres, a dos quarts de deu del vespre, en el seu estatge social, passatge del Crèdit, número 2, principal.

Arreglant el carrer Mitjà de Sant Pere per a les festes, ahir rebieren ferides Joan Martínez i Fernández, de vint-i-set anys, i Angela Ortiz i Martínez, de trenta quatre. El pri-

mer rebé ferides greus; la segona, lleus. Les hi foren produïdes per una descàrrega elèctrica.

EL GOVERNADOR AL TIBIDABO

Va dir ahir el general Milans del Bosch, que avui estralladarà la seva residència a l'Hotel Florida, del Tibidabo.

Cada dia al matí baixarà al seu despatx oficial.

Col·legials

Capes i Vestits IMPERMEABLES

Extens assortit en totes les grandàries

CASA ROSICH

7, RONDA SANT PERE, 7
9, PLAÇA SANTA ANNA, 9
33, TAPINERIA, 33

Ahir fou auxiliat d'alcoholisme greu un home el nom del qual s'ignora.

Un tramvia, a Sant Martí, atropellà Guillem Manzaneres i García, de quaranta tres anys. Li causà ferides gravíssimes a tot el cos.

Un noi tirà una pedra a Vicents Gutiérrez i Reanes, de deu anys. Li causà una forta hemorràgia a l'ull dret.

Ahir fou detingut Francesc Martínez i Sánchez, de divuit anys, el qual entrà a una casa per la finestra.

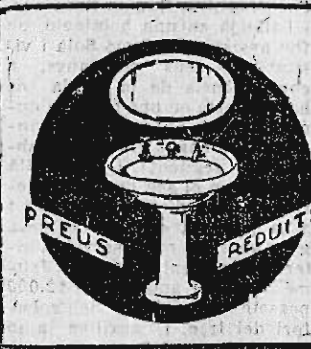
RODRIGUEZ & FERRER

CAMISERS

C. Boqueria, 36 i 38
Tel. 5027 A

Mitges i mitjons de seda, fil i cotó, en tots els colors a preus excepcionals

BANYERES • LAVABOS
ESCALFADORS
WATERS • BIDETS
CAMBRES DE BANY

JAUME SAURET
7 • PELAYO • 7

LES SARDANES NOYES RELIGIOSES

CARNET D'AUDICIONS

PER A AVUI AL MATI
Manresa.—Cafè Gàbia. Còpia La Principal de Bages.
Manresa.—Plaça Sant Domènec. Còpia La Principal de Manresa.
Collblanch.—Còpia Catalònia.
PER A AVUI A LA TARDA
Collblanch.—Còpia Catalònia.
Vilafranca.—Jardins del Tivoli.—La Unió de Cassà de la Selva.
PER A AVUI A LA NIT
Collblanch.—Còpia Catalònia.
Jardí dels Camps.—Foment de la Sardana. Còpia La Principal del Vallès.
Vilafranca.—Saló del Tivoli. Còpia La Unió de Cassà de la Selva.
Manresa.—Casal Regionalista. Còpia La Principal de Bages.

Quaranta hores. — Avui, a l'església de Santa Teresa (Canuda, 12, entrada pel carreró). Hores d'exposició: de les vuit del matí a les sis de la tarda. Cort de Maria. — Avui. Nostre Dona de la Mercè; a la seva església, privilegiada, o a la del Pi, privilegiada. Velles en sufragi de les ànimes del Purgatori. Avui. Torn de la Santíssima Trinitat, a la capella, Escorial, 155.

DEL BISBAT

Per a la construcció del temple parroquial de Vilalba Salserrà, s'han rebut a la secretaria del Bisbat les següents al·mònes: M. J., 5 pessetes; C. C., 50; M. C., 5; C. A. Vda. B., 25; una persona pietosa, 5; J. R., Pvre., 25; un geltruneno, 5.

Un desconegut que fugí agredí, la matinal d'ahir, a Joan Rodríguez i Gómez, de disset anys. Li causà ferides lleus.

Un tramvia trencà la clavicula esquerra a Vicenta Marcús Sanyer, de setanta tres anys.

Un simi mossegà a Antònia Sanjaun i Lavilla, de nou anys. Li causà ferides a la cama dreta.

L'òptic Estrada ha rebut la nova tramesa de Prismàtics 8 augments, a 95 pessetes. De 12 augments, 175 pessetes. Per a teatre, 12 pessetes. Imperficients amb xapa d'or, 6 pessetes. Gafes i Ulleres alta qualitat. Sempre preus inarables. Si estimeu la vostra vista agudiu a aquesta casa d'Òptica. Rambla de Catalunya, 85.

Totes les misses que se celebraran demà, dijous, a les esglésies de Jesús (Gràcia), Nostra Dona de Pompeia, Nostra Dona de la Bonanova, Capella Francesa d'aquesta ciutat, de Sant Domingo, Nostra Dona del Carme, Pietat, Germanetes dels Pobres, Sant Felip, Nostra Dona del Remei, Caputxins, Sagamentàries, Beates Dominiques, de Vich, i a l'església parroquial de Llerona seran aplicades en sufragi de l'ànima del senyor

EN LEO MARNET I ROYER

que morí el dia 26 d'agost.

després de rebuts els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva afligida vídua, fill, filles, mare política, germà i germanes (absents), germans i germanes polítics (presents i absents), nebots, cosins i parents tots, en recordar a llurs amics i coneguts tan trista pèrdua els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a alguna de les dites misses, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Els Excel·lentíssims Bisbes de Barcelona i Vich s'han dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

D'ESPORTS

FUTBOL

DE LES ALTES I BAIXES

DELS JUGADORS
Anit passada acabava el termini durant el qual els Clubs podien presentar les seves llistes d'altres i baixes de jugadors.

La llista d'altres que fins ahir havia presentat el Barcelona, a més dels noms esmentats amb les corresponents baixes dels respectius Clubs, és com segueix: Josep Castillo, de Jovenut, de Lleida; Casanoves, del Sabadell; Casanoves G., del mateix Club; Campins i Josep Maria Castell, d'Osoa; Carles Serra, de l'Europa; Sama, del Tarragona; Ramon, del Vilassar; Muntaner, del Sabadell; Sagi, de l'Espanyol; Sastre, del Gràcia; i Miquel, del Palafrugell.

Dels altres jugadors que ja pertanyen al Club, sembla que tots haurien signat, llevat d'Emili Sagi, Piera i Searone, però bé que els dos primers segurament a l'hora de tancar-se l'admissió de llistes ja ho havien fet. Quant a Searone, no es podia preveure res en concret, perquè sembla que la probabilitat és que s'entorni a Amèrica.

El Sans i el Terrassa es mostren fermes en el propòsit de no cedir els seus jugadors. El Sans ja havia comunicat a la Federació que, d'acord amb el reglament, retenia a Pedret i Martínez.

El Terrassa també s'ha mostrat ferm respecte als jugadors Broto i Pedrol i sembla que el Barcelona n'ha retirat ja les fitxes.

Els Clubs Sitges i Martorel, per no ésser menys, també es reben els jugadors Mellado, qui havia signat pel Gimnàstic de Tarragona, i Sansó, que ho havia fet per l'Espanyol.

EL JUGADOR PEDROL NO ES AUTORIZAT PEL TERRASSA PER A FORMAR PART DE LA SELECCIO

La Federació Catalana va demanar al Terrassa el permís per a seleccionar el jugador Pedrol en el partit Catalunya-Astúries, que ha de jugar-se diumenge, però el Terrassa ha contestat que encara mantenia el càstig imposat a l'esmentat jugador, per la qual cosa no l'autoritzava per a formar part de l'esmentada selecció.

EUROPA-BARCELONA

Diumenge que ve, com a inauguració de temporada, tindrà lloc al camp de l'Europa un interessant partit amistós entre els esmentats clubs.

Aquest encontre, com sempre que juguen els dos Clubs, ha despertat gran interès i més encara havent-hi en els dos equips nous elements que fan que sigui major l'interès per tal de presenciar l'únic veritable valuer.

El núm 74 de

L'ESPORT CATALA

que correspon a aquesta setmana, hagué d'augmentar ahir el seu tiratge normal, per la magnífica informació gràfica de

LA VOLTA A CATALUNYA

i els treballs publicats sobre la gran prova, de Just Cabot, Josep M. Planes i August Berenguer. "Flaqueja" vist per Fivaller; la natació; el futbol, etc.

16 PAGINES — 30 CENTIMS

LLANÇAMENT DEL PES

1. Alger, 8'92 metres (F. C. B.).
2. Pauls, 8'35 metres (C. E. T.).
3. Roca, 8'20 metres (F. C. B.).

100 METRES LLISOS

1. Pauls, 11 segons 3 quarts (C. E. T.).
2. Roca, 11 s. 4 quarts (C. E. T.).
3. Borda, 11 s. 4 quarts (C. E. T.).

TRIPLE SALT

1. Praga, 11'80 metres (C. E. T.).
2. Roca, 11'75 metres (F. C. B.).
3. Bori, 11'33 metres (F. C. B.).

1.500 METRES

1. Palau, 4 m., 43 s., 1 quart (F. C. B.).
2. Blanxart, 4 m., 45 s. (F. C. B.).
3. Vinadé (F. C. B.).

LLANÇAMENT DEL DISC

1. Alger, 29'93 metres (F. C. B.).
2. Martí, 28'92 metres (C. E. T.).
3. Utiel, 27'66 metres (C. E. T.).

SALTS D'ALÇARIA

1. Turmo, 1'65 metres (F. C. B.).
2. Indurain, 1'50 metres (C. E. T.).
3. Soler (C. E. T.).

400 METRES LLISOS

1. Praga, 57 s. (C. E. T.).
2. Aiximeny, 57 s. 3 quarts (F. C. B.).
3. Palau (F. C. B.).

SALTS DE LLARGARIA

1. Roca, 5'70 metres (F. C. B.).
2. Roca, 5'39 metres (C. E. T.).
3. Bori (F. C. B.).

LLANÇAMENT DE LA JAVELINA

1. Alger, 37'70 metres (F. C. B.).
2. Pinyol, 34'93 metres (F. C. B.).
3. Martí (C. E. T.).

SALTS D'ALÇARIA AMB PERXA

1. Indurain, 2'60 metres (C. E. T.).
2. Utiel i Fraga, tots dos del mateix cercle.

400 METRES RELLEUS (4x100)

1. L'equip del C. E. Terrassa millora el record de Catalunya; temps emprat, 48 i 1 quart. Antic record, 48 i 3 quarts.
2. F. C. Barcelona, 48 i 3 quarts.

Puntuació final: C. E. de Terrassa, 34.

F. C. Barcelona, 33.

CRONICA DE CULTURA

LES ESCOLES GRATUITES DEL CERCLE BARCELONÍ D'OBREERS DE SANT JOSEP

El Cercle Barceloní d'Obreers de Sant Josep (Duran i Bas, 9) celebra l'obertura de les classes del curs vinent el proper dia 13 del corrent mes.

Havent quedat ja oberta la matrícula gratuïta, hom pot fer-ho cada dia, de set a nou del vespre.

Aquest curs les classes tindran un gran impuls, car han quedat ampliades en el sentit que n'hi hauran per a senyores i a més a més una de franceses.

L'horari serà el següent: Lectura, escriptura, aritmètica, etc. Per a senyores, cada dia de set a vuit. Per a joves, de vuit a nou.

Dibuix lineal i artístic: per a senyores, de set a vuit; per a joves, de vuit a nou. Aquesta classe és també diària.

La classe de franceses se celebrarà els dilluns, dimecres i divendres, de nou a deu.

A més a més, aquest any ha quedat reorganitzada la classe de catecisme per a nens i nenes, que se celebrarà els diumenges, de tres a quatre de la tarda.

El Cercle comunica als alumnes premials el curs passat, que el repartiment de premis tindrà lloc el dia 12 del que som, a les quatre de la tarda.

CLASSES DE TAQUIGRAFIA

A partir del present mes començaran a funcionar les classes de Taquigrafia a l'Ateneu Barceloní (Canuda, 6).

Per a les inscripcions, dirigir-se al local de classes de l'Ateneu, els dimarts i divendres, de set a nou del vespre.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

PETITXOL, R.
EXPOSICIO DE QUADROS ANTICS I MODERNS

GALERIES LAYETANES

CORTS CATALANES, 919
Quadros i Antiquitats
Orfèria i objectes d'art
Exposició permanent

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 970
FOTOGRAFIA D'ART
Exposició permanent d'antiquitats i objectes artístics

LA PINACOTECA

CORTS CATALANES, 940
QUADROS, MARCS, GRAVATS
Exposició permanent

ARTS APLICADES

PASSEIG DE GRACIA, 80
Revolució artística "D'ART"
PLATINA JENSEN
Exposició permanent

COMAS I CÀ en CÀ

PASSEIG DE GRACIA, 2
Pintura. Objectes d'art.
Exposició permanent

DE L'AUDIENCIA I DELS JUTJATS

VISTA D'UNA CAUSA PER HOMICIDI

A la Sala de Vacances, ahir es veié la causa contra Rafael Collado i Pàmies, acusat d'haver mort a Filomena Cubí. El processat és el pare del noi mort misteriosament, fa alguns mesos, a Capellades.

El fet es qualifica d'homicidi, car la mort fou causada en luita.

El fiscal aprecià l'atenuant d'embraguesa i sollicità la pena de 12 anys i un dia de presó temporal i 40.000 pessetes d'indemnització.

L'informe del defensor no va pas causar gaire impressió.

L'ASSALT AL TREN DEL POBLE NOU

D'ací pocs dies, es veurà a l'Audiència, la vista de la causa per l'assalt al tren del Poble Nou.

El fiscal, N'Ezequiel Cuevas, ha presentat les següents conclusions provisionals:

PRIMERA

Els processats Marcell Silva Vilasuso, Francesc Cunyat Marçó i Antoni Giménez Martín, conceberen el projecte d'assaltar a mà armada el tren de la Companyia de M. S. i A. que surt diàriament de l'estació de França d'aquesta capital, a un quart de vuit del matí, portant obrers i funcionaris d'ací a llur treball al Poble Nou, i aubuc, els darrers o primers de cada mes, la caixa de cabals per a pagar allí els sous dels uns i dels altres, i conté, en aquest cas, una gran quantitat de diners; i en efecte, per al fi de traduir en realitat aquest projecte d'apoderar-se de l'esmentada caixa, l'Antoni féu alguns viatges d'exploració en aquest tren, barrejat amb els obrers i vestit com aquests, per a estudiar-ho tot bé, i d'acord amb els seus íntims amics, de semblança moral, Vicent Quer, Josep Francesc Jorques, Antoni Mas Gómez, Manuel Ramos Alonso, Ramon Recasens Miret i Carles Anglés, el dia 31 d'agost de 1922, creient que portarien la caixa, anaren en el tren i en un automòbil, els primers a l'estació del Poble Nou, i els segons a la Riera d'Horta, però com que aquell dia no fou conquisada l'esmentada caixa, al següent, primer de setembre, posaren en via d'execució, llur pla en la següent forma: Marcell Silva, es va quedar als voltants de l'estació d'ací per avisar per si passava alguna cosa, i reunir-se immediatament als altres així que tornessin, per repartir-se tots els diners; Manuel Ramos Alonso i els processats abans esmentats, sortiren en un automòbil que llugaren, i sense coneixement del xofre, Constantí Horta, després d'algunes voltes pel Parc i carretera de Mataró, hi van indicar que els portés a la Riera d'Horta, on en arribar pararen, i li digueren que girés el vehicle en direcció a la carretera de Mataró, altres es posaren a l'aguait en un lloc convenient, i els altres anaren en el propi tren barrejats amb els obrers i vestits com aquests, i així que arribà el tren davant del Camp de la Bota, i en el moment de parer per a fer entrada en direcció als dipòsits de la Companyia, els que anaven en el tren, de sobte, i ajudats pels que estaven a l'aguait allí, amb una pistola en cada mà, amenaçaren els obrers i personal de l'esmentat tren, dispararen infinitat de trets, i els obligaren a fugir o a quedar-se completament quiets, mentre ells aprofitaven aquests moments de pànic i gran confusió i s'apoderaren de la caixa conductora dels cabals que contenia aproximadament 140.000 pessetes, i la portaren en direcció a la Riera d'Horta, on els esperava l'automòbil, i hagueren de sostenir, en llur recorregut, un veritable combat amb el personal del tren, que havia reaccionat, i a manca d'armes tiraven pedres, contestant els malfactors amb seguits disparos, que produïren la mort a l'obrair Marín Montegre Navarro, i també feriren un altre obrer de la Companyia, Joan Oliver, que guari sense deformentat ni defecte físic al cap de set dies d'assistència facultativa, i un altre obrer anomenat Isidre Sánchez, sofri una luxació, de la qual tardà a guarir-se 52 dies d'igual assistència; i a més a més, l'Antoni i l'Utiel, acudiren en llur auxili soldats d'artilleria d'un destacament immediat, un dels quals, en disparar damunt dels assaltants conductors de la caixa, aconseguí matar Victor Quera i ferir a un munt de Ramon Recasens, però amb tot, aquests aconseguiren agafar l'automòbil amb la caixa, i deixar el mort abandonat, i s'escamparen els altres mentre l'automòbil sortia amb alguns d'aquells, corrent a tota velocitat per ordre dels assaltants, sense que el xofre pogués, ni auxiliar, ni fer-se escapol, perquè en ado-

nar-se que una màquina tocava el xiulet d'alarma i intentar moure's, un dels passatgers que estava al seu costat al pesant, puix l'altre havia anat a ajudar l'assalt, saltà i li encorbí una pistola i li digué que si es movia o deixava de complir les seves ordres el mataria, i ja a la carretera de Mataró, hi manaren que prenguessin la direcció de Barcelona fins al carrer de Marina, on l'obligaren a parar per a baixar i tapar unes grosses taques de sang que hi havia a l'estrep dret del cotxe, continuant després per diversos carrers, segons li indicaven, fins a sortir per la carretera del Clot, entrant pel carrer de Cortés a la de Marina novament, on baixaren alguns de l'automòbil; següent després pel d'Aragó fins a la Diagonal, baixant per la de Montaner fins al de Consell de Cent, pel qual continuaren fins a la Gran Via, després per la Ronda de Sant Pau, entraren al de la Cera, en el qual, cantonada a la primera travessia de l'esquerra, baixà un altre subjecte que resultà ésser el ferit Ramon Recasens, següent fins a la travessia immediata, on baixà un altre, i només es quedaren a l'automòbil dos subjectes, que després d'alguns recorreguts, baixaren al carrer de Ferlandina d'ací a l'asil, van treure de l'interior del cotxe una caixa de fusta d'un metre de llargada i molta altura, que taparen amb una americana, i oferiren al xofre que si marxava sense girar el cap enrera, i els indicava el seu domicili, el recompensarien amb esplendidesa.

La caixa, amb els cabals, de la qual violentament s'havien apoderat, segons quedà exposat anteriorment, fou portada al domicili del processat Francesc Verdú Simó, pels també processats Cunyat, Francesc i Ramon, qui amb coneixement del que es tractava, puix li ho havien dit dies abans, quan li demanaren l'habitació per a tal efecte, no tingué inconvenient a facilitar-la perquè obriessin la caixa, per la gratificació, que li oferiren, permetent aquesta operació que s'emportessin de la dita caixa els bitllets i una quantitat de diners, i deixaren aquella amb bastant de plaia i centims, qui féu que la portés la seva sogra, a casa seva ignorant la procedència, i es donà, després, a Antoni Mas, i esbolà, més tard el propi Verdú la caixa amb un martell, i en dies successius l'anava tirant, a les escombreries perquè no es descobrís res.

La processada Maria Camarosa Cortés, per allà a les deu del matí del dia d'antes, va admetre a casa seva, sabent tot l'ocorregut, a Ramon Recasens, i l'alleujà en una habitació, on fou assistit per Simó Solà i visitat pels seus companys, a conseqüència de la ferida de bala soferta en una espalla durant l'assalt al tren; va romaner allí, amagat, fins al dissabte (dia següent), i el visità després en el seu domicili; Riera, a 4 dies seguits, dient a la portera, que era la seva germana, la qual servia d'intermediària entre aquell i Jaume Rios, per amagar les 12.000 pessetes procedents del robatori del tren, i auxiliar amb aquest diner al Recasens.

Simó Solà Guàrdia, íntim amic de Cunyat, Antoni Giménez i Marcell Silva, per indicació d'aquests, qui anaren a cercar-lo a la Clínica del doctor Miguel, en la qual presta els seus serveis, anà el dia primer de setembre de l'any esmentat, a la tarda, a casa de la Maria Camarosa, per assistir i atendre el ferit Recasens, la qual cosa efectuà amb coneixement de tot el realitzat, i va veure que es tractava d'una ferida de bala; en dies successius va rebre el Cunyat i d'altres a la Clínica i va intervenir en una comissió secreta, motiu d'una carta del Cunyat, tramesa per una dona, la qual li va impedir que la següés per a saber el domicili d'aquell; el Marcell Silva, qui estava també a l'esmentada Clínica, no el deixà sortir fins llarga estona després d'haver sortit aquella dona; per fi, digué al Marcell que tornés al dia següent, que li diria al Cunyat que deixés diners per a ell, i amagà els diners del robatori fins que li foren demanats.

Jaume Rios Mauri, qui sostenia relacions amoroses amb la processada Maria Camarosa, que feia uns quants mesos que estava separada del seu marit, el dia d'auto anà a casa d'aquesta i estigué guarint el Recasens, a qui digué que havia de marxar d'allí per no comprometre-la pel robatori del tren, i al dia següent Antoni Mas, li va recordar, a casa de la seva esmentada promesa, 12 mil pessetes per al Recasens, i les acceptà malgrat tenir coneixement dels fets, i li portà d'amagat, 600 pessetes al carrer de Portugal, a 4, i van quedar que el Mas li guardaria les 11.500 pessetes restants fins a nova ordre, i en assabentar-se que la policia havia estat a casa de la seva pro-

EL GOVERN CIVIL DE PRIMO DE RIVERA

EL REPRESENTANT ESPANYOL A LA SOCIETAT DE NACIONS PLANTEJAT A LA COMISSIO LA QUESIO DE LA CONCESSIO D'UN LLOC PERMANENT EN EL CONSEJO

UNA RESPOSTA A LES AGENCIES ESTRANGERES

Madrid, 30. — Ahir, a la matinada, fou facilitada la següent nota:

"Las grandes Agencias extranjeras de publicidad han cursado hoy diversos telegramas a las autoridades en demanda de confirmación o negación de rumores respecto a alteración del orden público a España."

La Bolsa, apesar de la calma y tranquilidad que suele caracterizar estos días de verano, ha estado un poco inquieta, principalmente en la cotización de la moneda nacional, que ha tenido baja en relación con todas las divisas extranjeras.

Es claro está que los de siempre, el corto e indocumentado número de alarmistas que a ello se dedican, han propagado falsedades que se han cuidado de hacer pasar las fronteras.

El jefe del Gobierno ha hecho constatar a los directores de Agencias que se le han dirigido desmintiendo los rumores que habían recogido y asegurando que la tranquilidad en el país es completa y que los asuntos de vida interna de España, como todas las naciones, se han de resolver con la desentrevia y ecuanimidad, prudencia y alto sentido patriótico y cuidando de que sean norma de un pueblo sereno y consciente."

CONTRA ELS ALARMISTES

"La Nación" publica un altre solt en lloc preferent, protestant de les maniobres dels alarmistes, i diu que en aquests moments tot el sacrifici i patriotisme és poc.

TELEGRAMA DEL REPRESENTANT D'ESPANYA A LA SOCIETAT DE NACIONS

Madrid, 31. — En el ministeri d'Estat aquest migdia ha estat facilitada la nota següent:

"Telegrama del representante de España en la Sociedad de Naciones,

mesa i havia detingut a tots, ple de por, cercà l'Antoni i li tornà el diner.

Els altres processats, Josep Maria Motella i Moya i Assumpta la Trinitat Mas Gómez, en ple coneixement dels fets delictius relatats, i amb posterioritat a l'execució d'aquests, van intervenir i auxiliar els delinqüents, perquè s'apropiessin dels efectes del delictu, i els proporcionaren adhoc ajut perquè eludissin l'acció de la justícia.

Els danys ocasionats en l'automòbil de Constantí Horta, han estat estimats en 750 pessetes, la caixa gran del robatori en 30, i la petita, que estava dintre d'aquella, en 5 pessetes.

El processat Recasens fou executat a Bordeus el dia 14 de gener d'aquest any.

Els processats Antoni Giménez Martínez, Carles Anglés Carbeos, Manuel Ramos Alonso i Francesc Cunyat Marçó, són declarats rebels en la present causa.

SEGONA

Els relatats fets crimiñosos constitueixen un delictu complex de robatori, amb ocasió del qual resulta homicidi.

TERCERA

Són criminalment responsables d'aquest delictu, en concepte d'autors, els processats Marcell Silva Vilasuso, Josep Francesc Jorques i Antoni Giménez Mas; com a encobridors, Simó Solà Guàrdia, Francesc Verdú Simó, Josep M. Botella Moya, Jaume Rios Mauri, Assumpta Trinitat Mas Gómez i Maria Camarosa Cortés.

QUARTA

En els fets relatats no són d'estimar que concorressin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CINQUENA

Procedeix condemnar a cada un dels processats, Marcell Silva Vilasuso, Josep Francesc Jorques i Antoni Mas Gómez, a la pena de cadena perpètua i a descomptes corresponents; i als altres processats Francesc Verdú Simó, Maria Camarosa Cortés, Assumpta Trinitat Mas Gómez, Simó Solà Guàrdia, Jaume Rios Mauri i Josep Maria Botella Moya, a la pena de vuit anys i un dia a cada un, de presó major, amb les accessòries respectives, i igual temps de presó major per a les dones, i a tots el pagament de les costes en la proporció deguda i indemnització civil que satisfaràn mancomunadament i solidàriament a la Companyia de M. S. A. de 140.000 pessetes; 15.000 pessetes als herens de Marian Montegre; 750 a Constantí Horta; 540 a Isidre Sánchez i 80 pessetes a Joan Oliver. S'els abonaran per al compliment de la condanna, a cada un d'ells, la mitat del temps de presó preventiva.

señor Palacios, recibido en San Sebastián y transmitido a Madrid:

Inaugurada esta mañana la segunda reunión de la comisión de estudio de la composición del Consejo, sin asistencia del delegado del Brasil, y después de exponer el presidente lo sucedido desde mayo, declaró que en la idea de todos los gobiernos está que la suspensión de trabajos sería indefinida si nuestra petición no hubiese determinado la convocatoria de la actual reunión.

Pedí la palabra para explicar las razones de nuestra demanda, en vista de la diversidad de interpretaciones que la habían acogido.

Declaré que la petición de nueva reunión fue inspirada principalmente por los intereses de la Sociedad de Naciones y particularmente del Consejo.

Aunque la comisión fue nombrada por el Consejo no es el resultado de una sola deliberación sino que emana también la voluntad de la asamblea, expresada inequívocamente en la reunión extraordinaria de marzo.

Recordé la situación desagradable de la sesión de la asamblea del Consejo en la que tuve que renunciar a formular la proposición para la cual dicha asamblea había sido convocada, y los señores Chamberlain y Briand reclamaron el aplazamiento del examen de la primera comisión.

Añadí el estado de espíritu entre las delegaciones de los países no pertenecientes al Consejo que habían esperado varios días sin actuar para acabar de modo ya previsto, teniendo que limitarse a levantar acta de la imposibilidad de resolver satisfactoriamente el asunto que se les había sometido a estudio.

Afortunadamente, el buen sentido se impuso, pero si la sesión de clausura transcurrió sin incidentes fue porque el presidente del Consejo anunció que la asamblea iba a proponer el nombramiento de la comisión para estudiar la reorganización del Consejo.

La asamblea no se limitó a acoger esta idea sino que la hizo suya y colaboró en ella expresando por conducto de los delegados de los Países Bajos (Noruega y Dinamarca), el deseo de que la comisión no se formara exclusivamente por representantes de la asamblea del Consejo.

Así formuló la asamblea su voluntad de participar en el estudio confiado a la comisión tan directamente como lo permitía la organización actual de la Sociedad.

Con estos antecedentes no hubiera sido posible al Consejo presentarse a la próxima asamblea diciendo sencillamente que la comisión reunida en mayo no había terminado su trabajo ni se había preocupado de continuar en los últimos tres meses y medio.

El Consejo formó una comisión para la cuestión grave, compleja y difícil, pero muy precisa.

En general el Consejo podía renunciar al informe que pedía a la comisión, pero cuando se trata de una comisión como ésta, cuya creación puede considerarse como resultado de un concordato más o menos tácito entre el Consejo y la Asamblea, no hubiera estado expuesto a la crítica severa y justificada si el informe de esta comisión hubiera sido terminado antes de la reunión de la asamblea, precisamente por no haber sido objeto la comisión de nueva convocatoria que nuestro presidente no podía hacer sin la inteligencia previa con el presidente del Consejo.

Por esto el Gobierno español, al pedir la nueva reunión, estima haber obrado en interés del Consejo, interpretando a la vez los deseos de la Sociedad de Naciones.

Recordando que nuestra petición de permanencia es tan antigua como la misma Sociedad de Naciones, y que de aplazamiento en aplazamiento la cuestión iba quedando en suspenso hasta la entrada de Alemania, insistí en mayo, de acuerdo con Cecil, en la urgencia de llegar a una pronta solución en la grave crisis producida en mayo y acepté el nuevo aplazamiento propuesto por los delegados.

Fue con todas las reservas necesarias para dejar a salvo el derecho y la posición de mi país por la decisión del Consejo creando esta comisión a la que encargó consagrar atención particular a la petición formulada hasta ahora por los miembros de la Sociedad.

Entre estas peticiones figura la de España.

Cuando en mayo, al apoyar nuestras pretensiones, terminé pidiendo al presidente que planteara la cuestión de aumento de un puesto permanente para España, el señor Motella declaró que quedaba entendido que cuando otras cuestiones hubieran sido resueltas sería esta examinada y entonces la comisión decidiría si nuestra demanda era aceptable.

Me inclinó ante esta declaración presidencial, como era mi deber, a reserva de que llegara el momento previsto por el señor Motella.

Cuando hemos visto que pasaba

el tiempo y que la comisión convocada, nos inclinamos y pedí al presidente que, de acuerdo con el del Consejo, de esta segunda reunión de la comisión.

Confío en que todos reconozcan lo justo de esta actitud, pero la comisión podía haber esperado por razones que no comparto, que respecto, discutir la admisión de España como miembro permanente no podía regatear nuestras y calidades para que una comisión firme del Gobierno de la jectada Católica, presentada con precedentes y condiciones que sea objeto de una deliberación comisión competente y se "sine die".

Pedimos, pues, que la en esta reunión se promueva nuestra demanda.

Es deseo del Gobierno saber a qué atenerse en esta importante cuestión y esta misma tendencia por obtener de la declaración precisa y encaminada a poder oponeramente la situación y de ella se deriven y con ella una nueva prueba del respeto a la consideración que siempre ha mostrado a la Sociedad de Naciones.

El presidente tomó nota de declaraciones y manifestaciones y, en consecuencia, no había necesidad de atención a cualquier orden de suspensión con tal que en esta se resolviera nuestra demanda.

Se dió segunda lectura a la posición de Cecil sobre los brotes no permanentes, así después de ligero debate, examinó a la vez los debates presentados por la Delegación cesa.

Apenas examinada la posición se aplaza la reunión hasta la SERA DEMANADA LITIO DE LA ZONA, SENYOR ALBERGUE

Un telegrama de "El Día" Tànger. — Se sap, per contra-otra-oficial, que el primer secretario de la Legación española, senyora, demanarà en la reunió de la Comissió Central que ha de celebrar-se, l'expulsió de l'administració de la zona, senyor Alberque

ULTIMS DIES D'EXPOSICIO D'ARTICLES PER A BANY

Neveres i Geladores - Hamaques i mobles per a torre i jardí, etc.

GRANS REBAIXES

DESCOMPTES 30 PER 100

En tota classe de Capells i Vestits de senyora i nena

Cristall i Pica i Porcellana i Bateria de cuina
Objectes d'art i Bisuteria i Marroquineria
Paraigües i Ombrelleres i Ventalls i Sombre-
reria i Joguines i tot el que dessitgeu ho trobareu a

Preus sense competència als

Magatzems DAMIANS

SANT MARTI DE SESGATOLES

Festes populars

Amb motiu de celebrar la tradicional festa major, ha estat molta la gent veïna que ha visitat aquest poble. Cada dia forquystrina d'igualada ha donat selectes concerts i ballades de sardanes, a més a més de lluites de sardanes on abundava l'alegria.

Gràcies a la bona voluntat i entusiasme del senyor Josep Pallàs els infants pogueren gaudir de tota mena de divertiments. A les nits hi ha-hués focs artificials força valuosos.

BADALONA

Concert

La societat coral "Alba", de Badalona, ha organitzat un concert de cant i piano amb el quintet de la mateixa entitat, compost pels senyors Beltran Olaria, Vives, Conal i el mestre Joaquim Riera, per al dia 2 de setembre, a les nou del vespre.

Seràn interpretats el segon acte de "Donia Francisquita" i l'aria del Fadrí de Sau de "Don Joan de Serrallonga", "El teu amor", s'elo de baix del "Golondrón" de "Maruxa", "La comediants", "Los gavilanes" i altres.

SANT BOI DE LLOBREGAT

De la Volta a Catalunya: Teatral

Diumenge al migdia passaren per Sant Boi els corredors de la Volta ciclista a Catalunya, els quals havien de signar en el control que hi havia situat. Tota l'organització de controladors anà a càrrec de la U. E. Santboiana, que la realitzà d'una forma excel·lent.

Els primers d'arribar foren Fontan i Martinello Junts, i un minut després Mucó per culpa d'una "panne" en entrar a Sant Boi. Fontan i Pons guanyaren els primers que adjudicava la U. E. Santboiana el primer corredor de primera i de tercera categoria que arribaren a Sant Boi. El públic, molt nombros, aplaudí amb entusiasme el pas dels seus corredors.

Dimarts passat la companyia de M. Enric Borràs representà a l'Ateneu Familiar "Terra baixa", i divendres, al mateix Ateneu, la companyia d'En Santpere posà en escena "Una dona de la vida".

SANT BOI

Tenim anunciat per al proper setembre, dia 12, un festival esportiu en el magnífic camp del F. C. Santboià. Hi haurà partit d'infants, sardanes, proves atlètiques i un interessant partit entre els primers equips del Granollers i del Santboià.

Serà la segona vegada que s'intenta introduir en el F. C. Santboià els diversos esports.

SEQUES

La colònia de nois sòrde

Segueix essent molt visitada la colònia de nois sords-muts instal·lada en aquest poble, car a més a més de les persones que passen la temporada en aquestes terres tan sanes i salubres, n'hi acuden de Barcelona moltes altres, ja per l'efecte que tenen als esmentats nois, ja per la relació més o menys directa amb ells. Però majorment per ésser la primera vegada que s'ha format una colònia d'aquesta mena de nois a Barcelona, dignes dels avantatges que reporta l'estada fora de la ciutat en llocs que, com aquest, són de pur ambient, amb bona alimentació i en aquesta mena de nens, a més d'una bona assistència pedagògica i social, com requereix a la seva situació.

Entre les diverses persones que en aquestes dies han visitat la colònia, són d'esmentar el caixer i secretari del Patronat de les classes gratuïtes de l'Institut Català de Sords-muts, respectivament, senyors Lluís Tintoré Mercader i l'advocat En Jordi Tintoré i Oller, que observaren als nens amb exquisits caramels; el caixer, vice-president i sots-secretari de la Socie-

tat de Socorsos Muts entre els sords-

muts de Catalunya, senyors Manuel

Martí, acompanyat de la seva esposa; Ermíni Farró i Joan de la Creu Hernández López; el president de l'Associació de Pares i Amics dels sords-muts de Barcelona, Miquel Navarro, amb la seva esposa, i el primer equip del Club Esportiu de Sords-muts que a propòsit de llur visita concertà un partit amb el Club de Fútbol de Begues, en obsequi dels nois de la colònia.

Com demostràvem en la nostra darrera crònica, segueixen ben atesos, remarcant-se cada vegada més els efectes que els causen la bona assistència de que gaudixen.

OLOI

Donatiu: Festej: Programà

Noves diverses

La família del difunt bisbe Guillaumet ha fet un important donatiu d'ornaments sagrats a la nostra església parroquial, figurant-hi el bàul, que per subscrició popular li havia estat donat com a present per Olot en el dia de la seva consagració.

El moviment demogràfic de la darrera setmana, fou de sis morts i dos naixements.

Els veïns del carrer de Vayreda han celebrat la seva festa amb diversos actes que han estat molt concorreguts.

Han sortit els programes de la nostra festa major. No enclouen cap acte especial, però, ells en si, són millors que els de l'any passat.

Hom assegura que així que els tràmits legals ho permetin, el ferrocarril d'Olot a Girona, construirà un ramal de la nostra ciutat a Castellfollit, passant per La Canya i Sant Joan les Fonts.

Celebrem tan bell propòsit, però no seria de més que abans es procurés escurçar el temps del recorregut d'Olot i Girona i que no es produïssin retards en la circulació de trens, majorment ara amb les màquines noves de trineu.

En el nou eixample Malagrida ha estat trobada una dona abundosa que serà la font més propera a la nostra ciutat i amb ella i per desenvolupament natural, podrà servir per a regar tot l'eixample tan de l'una com de l'altra part del Fluvià.

Diumenge contendiren en partit amistós de futbol la U. E. de Girona i l'Olot F. C. La desproporció de forces predia per part seria la victòria, i més ara que l'equip olotí no té gaire encaix, però si bona voluntat.

A la primera part dominaren els gironins, no així a la segona, que ho feren els locals, encara que estiguessen desgraciats en les rematades. El resultat fou de cinc gols a zero a favor dels forans.

IGUALADA

De la festa major

Han passat els dies de la nostra festa major, amb una animació extraordinària en totes les societats, principalment en les diversions públiques i audicions de sardanes.

Contribuí al major lluitament de les festes el bon temps que tinguerem tots aquests dies, polser massa calorosos, i també la gran afluència de forasters i gent de la comarca.

Totes les funcions religioses, molt solemnes, especialment l'Ofici a honor de Sant Bartolomeu, en el qual la nostra església gran s'emplena de fidels, amb l'assistència del general Vives, delegat governatiu i autoritats locals.

Els sardanistes pogueren dansar tots aquests dies, curant de l'execució quatre cobles, donant-se moltes audicions a la Rambla.

A l'passaig, la banda del regiment de Jaén ens deixà sentir

les millors peces musicals; el castell de focs i l'elevació del globus, amb molta assistència de gent, encara que aquest darrer ens acabà la paciència per la larga estona que tardà a aixecar-se.

L'arribada dels corredors de la VIII Volta Ciclista a Catalunya constituï un dels moments més importants de la festa major.

La nostra Rambla estava molt guarnida, aixecant-se una tribuna que ocuparen les autoritats, cooperant a l'acte la banda militar.

L'arribada dels corredors era saludada per la gran multitud d'espectadors que emplenaven la Rambla.

Després, els primers corredors eren passejats en automòbil pel mig de la Rambla.

La Il·liga Econòmica lliurà a l'Excm. senyor Pere Vives Vich, el títol de President honorari, i l'obsequi amb un xampany d'honor. Assistiren a l'acte, les autoritats locals i la banda militar amenitzà l'acte.

La conferència que amb motiu de celebrar el LXIII aniversari de la fundació de l'Ateneu, va anar a càrrec del fill predilecte d'Igualada i ex-sots-secretari de Foment, general Vives.

El saló-teatre de l'Ateneu, es veia ple d'una concurrència selecta, desitjosa d'escollir la paraula del nostre compatriota.

Figuraven a la presidència el senyor Sabater, president de l'Ateneu, l'alcalde, delegat governatiu, els quatre presidents honoraris de l'Ateneu, general Vives, senyors Jaume i Artur Garça i Josep Maluquer, jutge municipal i de primera instància, registrador de la Propietat, regidors, Junta de l'Ateneu i molts d'altres.

El secretari senyor Gabarró, llegí els noms dels alumnes que optaren al premi Castells.

El senyor Sabater, explicà com es fundà l'Ateneu, fent tot seguit la presentació del conferenciant, i cedint la presidència a l'il·lustre general Vives, que començà la seva conferència, dissertant sobre: "Igualada, ojeada a su pasado y a su presente y visión de su porvenir".

La lectura d'aquesta conferència, fou un seguit de detalls i un interessant estudi de la vida d'Igualada, mirat també per l'aspecte industrial, comparant els avenços de la nostra ciutat amb d'altres importants de Catalunya.

Sobre l'esdevenidor d'Igualada, donà tota la importància que es mereix al projectat pan de Jorba.

Acabà la conferència oferint-se amb tot el que pugui en bé d'Igualada i dels seus compatriotes.

Després d'una forta ovació, parlaren l'alcalde i el delegat governatiu.

Tots els actes de l'Ateneu, audicions de sardanes, funcions per la companyia París-Herrero, concert clàssic i balls, resultaren moltíssims. El Cercle Mercantil, amb els seus concerts, funcions teatrals per la companyia Calvo, i balls, i el Centre Catòlic, amb les seves funcions i audicions de sardanes, com també el Club Excursionista i Casino Foment, que delectaren els seus socis amb ballades de sardanes, i moltes altres societats que contribuïren al lluitament de les festes.

Tal com anunciàvem se celebrà una bona festa major. Sortiren dos programes anunciadors, i un oficial, imprès pulcrament per la casa Poncell, i l'altre, per la casa Codorniu i Miranda, amb un detall de la indústria i comerç i guia d'Igualada.

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA

Gran companyia FANTASIO Comèdies i drames moderns

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis, i nit, a un quart d'onze: La comèdia en quatre actes, de Joan J. Lorente i Nicolau Navarro, **SEÑORITA**

A la nit Humoradas per Valerià Ruiz París i Cancon per Roser Leonis.

Demà, dijous, comiat de la companyia i Beneficència de Roser Leonis i Emili Valentí. Tarda, El sacrifici de Cristina i Fi de festa. Nit, **SEÑORITA** i Fi de festa. Divendres, debut de la companyia Ladrón de Guevara-Rivelles.

JOY-JOY

ES L'ESPECTACLE MES DIVERTE, LA REVISTA MES VARIADA. L'OBRA QUE NINGU VOL QUEDAR-SE SENSE ADMIRAR

Aquesta nit a les deu se celebra al **TEATRE COMIO** la 34 representació.

Grandiosos exit dels nous quadros

Principals artistes

Roseta Rodrigo, Salut Rodri-guez, Amàlia Palau, Concepció Garzón, Pepeta Fontdevila, Perla Gris, Miquel Lamas, Paco Vidal, Bonetty, Vicens Quelart, Josep Serra, Alfons Oya, Mollet, The Maurays, Alfred de Herrera, Les 16 maravolloses.

150 artistes espanyols i estrangeres, 150

BUTAQUES a 5 pessetes.

Seients numerats, a 2 pessetes.

A tots els espectadors se'ls lliurarà una flauta per a acompanyar el charleston final.

Es despataxa a comptaduria amb 10 dies d'anticipació. Tel. 334 A.

Demà, dijous, tarda, a les 4'30, i nit, a les 10, l'espectacle de moda

JOY-JOY

TEATRE ELDORADO

Gran companyia catalana

VILA - DAVI

Avui, dimecres, tarda, a dos quarts de sis: Extraordinària representació de l'exit de Lluïlles **PARELLES AL VOL**. Nit, a un quart d'onze: Homenatge amb assistència d'en Santiago Russinyol: **EL TRIOMF DE LA CARM, GENTE BIEN, LA NIT DE L'AMOR**. Els corals i la sardana, a càrrec de "La Violeta" de Clavé. El solo, pel notable baríton Ricard Fuster. Demà, dijous, tarda, Corpus. Nit, **PARELLES AL VOL**. Dissabte, reposició de Montmartre.

BOXA

5 combats. Preus populars. (Vegeu els cartells)

TEATRE BARCELONA

Temporada de tardor

Ladrón de Guevara-Rivelles

Debut 3 de setembre

TEATRE ELDORADO

Avui, dimecres, dia 1, nit, a un quart d'onze

Homenatge amb assistència d'en Santiago Russinyol: **EL TRIOMF DE LA CARM, GENTE BIEN, LA NIT DE L'AMOR**. Els corals i la sardana, per "La Violeta" de Clavé. Solista, el baríton Ricard Fuster.

BOXA

5 combats. Preus populars. (Vegeu els cartells)

CINEMES

Monumental: Pedró

Walkyria

Avui, dimecres: Buscant una dona, per Alma Rubens. El preu de la vanitat: Joan Somo per Tom Mix. Sa Excel·lència Campanilles: Un partit de basquet-bol.

Demà, dijous, estrones: La primera que estimava l'amor, per l'italiana Almirante Manzini; Sota el fust, per Gloria Swanson; En Maro veng la mort, i d'altres

Cinema Saló Excelsior

Avui, dimecres: Una noia moderna, per Wallace Reid; Joan Somo per Tom Mix; Don Q. Ali del "Zorro", per Douglas Fairbanks; Sa Excel·lència Campanilles; Actualitat

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimecres, tarda i nit, gran- uosos programes. La pel·lícula còmica "Un bon caçador"; la popular Revista Pathé; la pincesca Els asos de la pantalla; el còmic extraordinari L'última apostol i Ambició caga, jota de la Universal. Demà, dijous, les formoses comèdies La llet d'impagat; La dama de la nit i El tressut

Diana - Sala Argentina

Avui, dimecres: Ambició, Per una dona, Millor que en un tron, Un bon caçador, Els asos de la pantalla.

TEATRE TRIOMF CINEMA NOU

Avui, dimecres: Abans de la foliata, L'eterna qüestió, L'as de la velocitat, En Merenguet i la infermera, Revista Dalfo.

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14

Telèfon 1374 A

Local fresc. Sempre colossals programes. Avui, dimecres: En Tancrod a la fira, còmica; Consoladora contra l'el, extraordinari drama de profunda emoció, per Mary Kid; L'eterna qüestió, per Eleonor Boorman; Set d'or, interessant cinta marca "Prodico", per Leatrice Joy. Dijous, cinc grans estrenes.

DIVERSOS

TURO-PARK

Grandiosos jardins. El lloc més fresc i ideal de Barcelona. Graciosos i suggestius Passeigs saharians. Funcionament de totes les atraccions. Sensacionals Muntanyes russes. Concert per la Banda de Caçadors núm. 1. Café restaurant Carbó.

ENTRADA DE PASSEIG 50 CENTIMS

PARC

Aquesta nit, SARDANES

Demà, dijous,

BOXA

5 combats. Preus populars. (Vegeu els cartells)

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

Els predilectes de les famílies distingides

Avui, dimecres, grandiosos programes: Exit de la preciosa mèdia Com aquella dona, per Clara Bow; Revista Pathé a 0'50. La boda d'en Torquat, de gran broma, i grandiosos exit de sensacional cinedrama de commovedora realitat Juvenal oblidat, creació de Mary Kid. Demà, dijous, quatre estrenes: Papallones de musio-hall, Damselles frívols, Revista Pathé núm. 38, El dolor de callar (drama)

Catçats Minerva S.A.

Aneu a l'estranger per aprendre un idioma — I com? No puc! — Anant a l'Acadèmia

BERLITZ

1, 2, 6 i 7 setembre

Noves classes

d'Anglès, Francès i Alemany

1 mes. 16 pessetes

3 mesos. 40 pessetes

Preus especials baratíssims per a dues o més persones de la mateixa família i per als dependents d'hotels. Lliçons particulars. Traduccions.

Pelayo, 58. Tel. 3303 A.

Oficines: 8 matí a 10 nit

REPARACIONES

MAQ. PARA COFER

CUSTAVO VERHAEGE

DIPUTACIÓ 373

TELÈFON 406 A.

COMERCIENTS REVENEDORS

Públic en general

DINER GUANYAREU

visitant el despatx de compra - venda de sal-

dos i ocasions

EL LIQUIDADOR

sant Pau, núm. 19, principal

— Si, noi, és per fer blau el nos plantat. Demà anuncio a LA PUBLICITAT guanyat vint quilos.

REGALEM DINERS

Apresen-vos, perquè s'estan rematant els grans stocks de gèneres que regalem

al públic

SUETERS llana, últim model, de senyora, totes les talles. 4'95

SUETERS sedalina, última creació, dibuix novetat. 3'95

SUETERS llana, model modern, dissenyor, totes les talles. 4'95

MITJONS de nen. 0'05

MITGES seda, de senyora, en tots colors, sense tares. 0'50

JERSEIS fútbol, colors tots els clubs, diverses grandàries. 0'25

CAMISES senyora, angelina extra, totes les talles. 0'95

SAMARRETES punt anglès, de senyora. 1'25

CALÇAT senyora, últim model. 1'95

Combinacions seda, de senyora, talles completes, colors assortits. 7'95

GRANS STOCKS DE PERFUMERIA DE LES MILLORS MARQUES

A PREUS RUINOSOS

Extraordinària rebaixa en tots els articles de

La CASA LAYRET

BOQUERIA, 29

SUCURSALS: Carme, núm. 36, i Ferran, núm. 50